

et ea deo vestro. Preceptum est sanctum in generationibus cunctisq; habitaculis vestris. Numerabitis ergo ab altero die sabbati in quo obolitis manipulum primitiarum septem ebdomada plenam usq; ad altera die repletionis ebdomade septime id est quinquaginta dies: et sic offeretis sacrificium novum domino. et omnibus habitaculis vestris panes primitiarum duos de duabus decimis simile fermentate: quos coqueis in primitias domini. Offeretisq; cum panibus septem agnos immaculatos anniculos. et vitulum de armento unum. et arietes duos: et erunt in olocraustum libamentis suis in odore suavissimi domini. Facietis et hircum pro peccato: duosq; agnos anniculos hostias pacificorum. Cumq; eleverit eos sacerdos cum panibus primitiarum coram domino: cedent in usum eius. Et vocabitis hunc diem celeberrimum atq; sanctissimum. Omne opus seculum non facietis in eo. Legimus sempiternum erit in cunctis habitaculis et generationibus vestris. Postq; autem messueritis segetem terre vestre non secabitis eam usq; ad solut: nec remanentes spicas colligietis: sed pauperibus et peregrinis diminetis eas. Ego sum dominus deus vester. Locutusq; est dominus ad moysen dicens. Loquere filiis israel. mense septimo prima die mensis erit vobis sabbatum memoriale clangentibus tubis: et vocabitur sanctum. Omne opus seculum non facietis in eo: et offeretis olocraustum domino. Locutusq; est dominus ad moysen dicens. Decimo die mensis huius septimi die repletionis erit celeberrimus: et vocabitur sanctus: affligetisq; animas vestras in eo: et offeretis olocraustum domino. Omne opus seculum non facietis

in tempore diei huius quia dies punctionis est: ut pideretur vobis dominus deus vester. Omnis anima q; afflicta non fuerit die hac prebit de populo suo: et que operis quippiam fecerit: delebo eam de populo suo. nichil ergo operis facietis in eo. Legimus sempiternum erit vobis in cunctis generationibus et habitaculis vestris. Sabbatum requiectionis est: et affligetis animas vestras. Die nono mensis septimi. a vespere usq; ad vespere celebrabitis sabbatum vestra. Et locus est dominus ad moysen dicens. Loquere filiis israel. A quidodecimo die mensis huius septimi erunt ferie tabernaculorum septem diebus domino. Dies primus vocabitur celebrerrimus atq; sanctissimus. Omne opus seculum non facietis in eo: et septem diebus offeretis olocrausta domino. Die quoq; octavus erit celebrerrimus atq; sanctissimus: et offeretis olocraustum domino. Et erit ceteris atq; collate. Omne opus seculum non facietis in eo. Hec sunt ferie domini quas vocabitis celebrerrimas atq; sanctissimas: offeretisq; in eis oblationes domino. olocrausta et libamenta iuxta ritum uniuscuiusq; dicit: receptis sabbatis domini domusq; vestris. et que offeretis ex voto vel q; sponte rebus domino. A quidodecimo ergo die mensis septimi quando congregaveritis omnes feodus terre vestre celebrabitis ferias domini septem diebus. Die primo et die octavo erit sabbatum: id est requies. Simulq; vobis die primo feodus arboris pulcherrime spualisq; palmarum et ramos ligni dativum frondium: et salices de torrente: et labimini coram domino deo vestro: celebrabitisq; sollemnitate eius septem diebus per annum. Legimus sempiternum

erit in generationibus vestris. Mense septimo festa celebrabitis et habitabitis in umbraculis septem diebus. Omnis qui de genere est israel manebit in tabernaculis: ut discant posteri vestri q; in tabernaculis habitare fecerit filios israel cum eduxerit eos de terra egipti. Ego dominus deus vester. Locutusq; est moyses super sollemnitate domini ad filios israel. **XXII** Et locus est dominus ad moysen dicens. Precipe filiis israel: ut offerant tibi oleum de olivis purissimum ac lucidum ad condinandas lucernas iugiter extra velum testimonij. in tabernaculo fedis. Ponetq; eas auro a vespere usq; in mane coram domino: cultumq; precum in generationibus vestris. Super candelabrum mundissimum ponent semper in conspectu domini. Accipies quoq; simula et coques ex ea duodecim panes: qui singuli habebunt duas decimas. Duos serenos altissimos super mensam purissimam coram domino statues et pones super eos thymum lucidissimum: ut sit panis in monumentum oblationis domini. Per singula sabbata mutabunt coram domino. Suscepi a filiis israel federe sempiternum: et cumq; aaron et filiorum eius ut comedant eos in loco sancto: quia sanctum sanctorum est de sacrificijs domini iure precum. Ecce autem egressus filii mulieris israelidie que pepererat de viro egiptio inter filios israel: iurgatus est in castris cum viro israelite. Cumq; blasphemasset nomen domini: et maledixisset ei: adductus est ad moysen. Vocabat autem mater eius salumich filia dabri: de tribu dan. Misitq; eum in carcerem donec nosset quid iularet dominus. Qui locutus est ad moysen dicens. Educ blasphemum extra castra: et ponant omnes qui audierunt manum suam super caput

eius: et lapidet eum populus universus: et ad filios israel loqueris. Homo qui maledixerit deo suo portabit peccatum suum: et qui blasphemaverit nomen domini morte moriatur. Lapidibus opprimet eum omnis multitudo populi. Sive ille civis seu peregrinus fuerit: q; blasphemaverit nomen domini morte moriatur. Qui percussit et occiderit hominem: morte moriatur. Qui percussit animal reddat vicarium: id est animam pro anima. Qui irrogaverit maculam cuiuslibet civi sui: sicut fecit: sic fiet ei. Fractura pro fractura: oculum pro oculo: dentem pro dente restituet. Qualem inflixerit maculam: tale sustinere cogetur. Qui percussit inmentum: reddat aliud. Qui percussit hominem: punietur. Equum iudicium sit inter vos: sive peregrinus: sive civis peccaverit: quia ego sum dominus deus vester. Locutusq; est moyses ad filios israel: et eduxerunt eum q; blasphemaverat extra castra: ac lapidibus oppresserunt. Feceruntq; filii israel: sicut preceperat dominus moysi. **XXIII** Locutusq; est dominus ad moysen in monte synai dicens. Loquere filiis israel: et dices ad eos. Quando ingressi fueritis terram quam ego dabo vobis: sabbatizet sabbatum domino. Sex annis seres agrum tuum: et sex annis putabis vineam tuam: colligesq; feodus eius. Septimo autem anno sabbatum erit terre: requiectionis domini. Agrum non seres: et vineam non putabis. Que sponte gignet humum non metes: et quas primitias earum non colliges nisi vindemiam. Annus enim requiectionis terre est. Sed erunt vobis in cibum: tibi et seruo tuo: acille et mercenario tuo: et advene qui peregrinatur apud te. Humilis tuis et precibus omnia que